

hvorefter Overstudet jo bliver 8,300,000 Kr., er altsaa 4,150,000 Kr., eller, maa jeg fremtidig holde mig til en rund Sum, ca. 4 Mill. Af disse 4 Mill. kan jeg formentlig omtrent nøiagtig bevise, at netop de Ubemidlede, de, som trænge haardt til at komme ind under Sygekasseloosforlaget, ville komme til at svare mindst de 2. Men lad os nu ogsaa yde Erstatning for disse 2 Mill. Kr. i det Lovforslag om Sygekasser, som Landstinget har vedtaget ved 2den Behandling her. Det gjøre vi paa ingen Maade. Det Medlemsantal, Sygekasserne have for Tiden, er ca. 130,000. Det høieste Tilskud, Sygekasserne i Diebliffet ville kunne faae, vil være ca. 350,000 Kr., og dette Beløb fjerner sig ganske betydeligt fra de 2 Mill. Men jeg indrømmer og haaber, at hvis Sygekasseloosforlaget gaar igjennem, det da maa have til Følge, at der finder en Tilgang Sted i ganske betydelig Grad til Sygekasserne. Men der ere vi jo saa heldig stillede, at vi vide temmelig nøiagtig, hvormange Medlemmer der kan blive. Naar Alt kommer ind derunder, hvad der overhovedet kan komme der, kan Medlemstallet ikke overstige 400,000. Efter det Beløb, som er tilbuddet — det er for øvrigt vedtaget her ved 2den Behandling, at Statskassen skulde tilsthyde det, men jeg er ikke sikker paa, at det ikke bliver forandret saaledes, at det bliver Kommunerne — er det høieste Beløb, som her kan komme til at tilsthyde Sygekasserne, 1 Mill. Kr. for 400,000 Medlemmer, naar vi have taget alle mulige med, og det er absolut umuligt, at alle de 400,000 kunne komme med af den Grund, at Mange ere for fattige til overhovedet at kunne komme ind i en Sygekasse. Jeg vil imidlertid beholde de 400,000, fordi min Beregning er stillet saaledes, at jeg kan tage de laveste Tal helt igjennem og dog komme til det Resultat, jeg begynde med at nævne. Disse 400,000 Medlemmer erholdt jo et Tilskud af 2½ Kr. pr. Medlem, altsaa allerhøist 1 Mill. Kr. Nu begynder jeg med at sige, at disse 400,000 Sygekassemedlemmer netop ere dem, som komme til at svare mindst 2 Mill. af den her foreslaede Stat. Jeg kommer til det Resultat paa følgende Maade. Brændevinsforbruget her i Landet udgjør jo efter de Oplysninger, der fremkom ved 1ste Behandling her i Thinget, 35—36 Mill. Potter om Aaret, og den høitærede Minister mener jo, at der vil blive en Nedgang i dette Kvantum af indtil Halvdelen. Mindretallet tror dog ikke, det vil gaa saa vidt, men jeg vil til Grundlag for denne min Beregning dog gaa saa langt ned, at jeg vil sige, at det Kvantum Spiritus, der fremtidig forbruges, vil blive 20 Mill. Potter. Hvis jeg gik ned til 18 Mill., var jeg

affurakt kommen ned til Halvdelen, som Ministeren anser for rigtigt, men for at have lettere Tal at regne med, bliver jeg ved de 20 Mill. Disse 20 Mill. ville fordyres med over 40 Dre pr. Pot, men for ikke at regne for høit vil jeg regne med 40 Dre, det vil altsaa sige, at for disse 20 Mill. Potter vil Udgiften forhøies med 8 Mill. Kroner, de 400,000 Sygekassemedlemmer svare jo som bekendt, naar man tager Hensyn til, at den allervæsentligste Del af dem ere Familiefædre, til 15—1600,000 af Landets Befolkning, men jeg behøver heller ikke her at have saa stort et Tal. Jeg sætter det betydeligt ned, jeg siger, at disse 400,000 Medlemmer svarer til 1 Mill. af Befolkningen, altsaa omtrent til Halvdelen. Nu vil man vistnok indrømme, efter den Erfaring, man hidtil har gjort, at denne Million Mennesker hidtil har brugt mindst de 10 Mill. Potter om Aaret; det kan sikkert ikke benægtes, at det netop er de Folk, der særlig have konsumeret i alt Fald den væsentligste Del af det Brændevin, som hidtil er forbrugt. Jeg gaar altsaa ud fra, at paa denne Million Mennesker vil Halvdelen af Forbruget eller 10 Mill. Potter falde. Det udgjør altsaa efter den forhøiede Skat af 40 Dre — i Virkeligheden er det, som jeg sagde før, lidt over 40 Dre — 4 Mill. Kroner. Af disse 4 Mill. skal jo Halvdelen eller 2 Mill. kompenseres gennem Medsættelser paa Toldloven; men skjøndt jeg er temmelig overbevist om, at denne Beregning i det praktiske Liv sikkert vil holde Stik, idet jeg er vis paa, at jeg hele Veien igjennem har regnet betydelig lavere, end jeg burde, kommer jeg dog til det Resultat, at disse fattige og ubemidlede Folk komme til at svare 2 Mill. i ny Skat. Og for disse 2 Mill. byde vi dem til Gjengæld 1 Mill. som Bidrag til Sygekasserne! Dette kan jeg umulig gaa med til. Hvad er det, vi sige der? Vi sige: I skulle have Lov til at faae oprettet en Institution, som vi kalde de anerkjendte Sygekasser, men for at faae Lov dertil, skulle I først yde Eders private Bidrag, saa sthyde vi 1 Mill. til enten fra Staten eller Kommunerne, men for at faa den, skulle I selv bidrage 2 Mill. dertil. Jeg tror, mine Herrer, at hvis det gaar op for det høite Thing, at Forholdet er saaledes, vil det ikke fortsætte ad den Wei. Jeg kan i alt Fald ikke andet end fraraade det. Det vil være mig personlig umuligt at stemme derved. Jeg kan det ikke. Det vil efter min Mening være noget saa Uretfærdigt, at vi ikke hidtil her i Landet ere gaaede til noget saa Uretfærdigt. Nu skal jeg ikke negte, at jeg nærede nogen Frygt, nogen Betænkelse for, at Kommunerne